

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Υπό την διεύθυνσιν Γάλλου αρχιτέκτονος ηρχισαν σπουδαία αρχαιολογικά έργασια εις τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, κτισθέντα κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀυτοκράτορος Βαλερίου, ἀποβλέπουσι εἰς τὸ ν' ἀποκαταστήσουν ἀρχιτεκτονικῶς τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο εἰς τὴν ἀρχικὴν Βυζαντινὴν φρουραγωγίαν του.

Παρομοία ἐργασία θὰ γείνη εἰς ὅλους τοὺς Βυζαντινοὺς ναοὺς τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν ὁποίων ἐν συν-εργασίᾳ τοῦ ὡς ἄνω Γάλλου ἀρχιτέκτονος μετὰ τοῦ ἐκ Παρισίων Καρόλου Ντίλ, θὰ μετατραπῇ καὶ αὐτὸ τὸ ἐσωτερικὸν σύμφωνα μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς οἰκοδομήσεώς των. Τὰ εἰκονοστάσια, αἱ εἰκόνες, αἱ κανδηλαί, οἱ πολυέλειοι, τὰ παραπεύσματα τῆς Ὁραίας Πύλης, πάντα γενικῶς τ' ἀντικείμενα τῆς λατρείας, κινήτα καὶ ἀκίνητα, θ' ἀντιγραφούν ἀπὸ ἀρχαία Μοναστήρια, Μουσεία καὶ ἄλλους Βυζαντινοὺς ναοὺς.

—Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ ἐντὸς οἰκίσκου εὐρέθησαν ἴγνη σπουδαιοτάτου κτιρίου τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.

—Ὁ κ. Ι. Δραγάσης ὁμίλησεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν περὶ τῶν ἐπὶ τῶν νήσων καὶ ἰδιᾷ τῆς Σίφνου ἀρχαίων πύργων, μετὰ προβολῶν φωτεινῶν εἰκόνων. Ἐπίσης ὁ κ. Σωτηρίου περὶ τῶν Φραγκικῶν κάστρων τοῦ Μορέως, ἰδίως δὲ διὰ τὸ ἱστορικώτερον ὄλον, τὸ τοῦ Χλουμουτίου.

—Ὁ πρίγκιψ Νικόλαος ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας προέτεινε ὅπως ἡ μέριμνα τῆς Ἑταιρείας ἐπεκταθῇ εἰς τὰ μνημεῖα τῆς Βυζαντινῆς καὶ Χριστιανικῆς τέχνης μέχρι τῶν χρόνων τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21. Ἡ πρότασις ἐγένετο δεκτὴ.

—Ὁ κ. Ἀρβανιτόπουλος ἀνεύρε ἐν Δημητριάδι Βόλου πλούσιον νεκροκαφεῖον (μεταξὺ 300—200 π. Χ.) τὸ ὁποῖον περιέχει φρεατοειδεῖς τάφους. Τέσσαρες ἐξ αὐτῶν ἀπέδωσαν ἐγγέα χρυσοὺς στεφάνους· τοὺς δύο εἶχεν εἰς ἀνήρ, τρεῖς δύο παιδία καὶ τοὺς τέσσαρας μία γυνή. Τοῦ ἀνδρὸς τὰ ὀπτά εἶχον τεθῆ ἐντὸς ἀργυρᾶς κάλπης μεγάλης, με ἀνάγλυφα κοσμήματα. Ἡ γυνὴ ἔφερε καὶ τρεῖς χρυσοὺς δακτυλίους, ἐν περιδέριον ἐξόχου τέχνης, ζευγὸς χρυσῶν ἐνωτίων με μελίσσας λεπτοτάτης τέχνης, ἐν μέγα κάμπυτρον ἀργυροῦν με ἀνάγλυφον παράσσειν λίαν σημηνικὴν, ἄλλα πηλίνα ἀγγεῖα καὶ δύο ἀργυρᾶς πηξίδας.

Ὁ τάφος οὗτος ἔφερεν ἐπίσης καὶ μέγα μουσικὸν ὄργανον, τοῦ ὁποίου ἐσώθη ἡ βᾶσις με 24 ὀπάς καὶ ρυθμιστὸς χορδῶν. Ἐρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρβανιτοπούλου ὡς βάρβιτος, ὡς ἔχουσα 24 χορδὰς. Πολλὰ μέρη αὐτῆς εἶνε ἐκ κοινοῦ ὁστοῦ, ἐξ ἐλεφαντοστοῦ καὶ σκληροῦ ξύλου, τοῦ ὁποίου μέρη τινὰ φέρουν ἀνάγλυφα κοσμήματα καὶ περιέρ-γους ξυλογλυφικὰς παραστάσεις. Ἡ βάρβιτος μόλις συγκρατεῖται, ἔχουσα ἀνάγκην συγκολλήσεως.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπὸ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παργασοῦ» ἐξεδόθη ἡ *Ἐπετηρὶς* τοῦ ΙΒ' ἔτους, ἐκ σελ. 304. Περιλαμβάνει ἐπιστημονικὰς, φιλολογικὰς καὶ ἀρχαιολογικὰς μελέτας τῶν κ. κ. Γ. Βερναρᾶκη, Κ. Κωνσταντοπούλου, Γ. Χατζιδάκι, Κ. Ράδου, Δ. Τσακάλωτου, Σ. Λάμπρου, Ν. Γιαννοπούλου, Δ. Χαβιαρᾶ, Ι. Βογιατζίδου, Σ. Κουγέα καὶ Ε. Παπαχατζῆ. Ἐν

τέλει ἐπισυνάπτεται καὶ Λογοδοσία τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1915—1916 πεπραγμένων.

Υπὸ τοῦ αὐτοῦ συλλόγου ἐξεδόθησαν δύο ἐπιτεχνή *Διαλέξεις*, τοῦ κ. Χ. Ἀννίου περὶ Βασιλειᾶδου, Παπαρρηγοπούλου καὶ τῶν περὶ αὐτοῦς, καὶ τοῦ κ. Παλαμᾶ περὶ Βιζυηνοῦ καὶ Κροστᾶλλη.

✱

Υπὸ τοῦ οἴκου «Ἀγκύρας» ἐξεδόθησαν: Ἡ «Κόλασις» ἐκ τῆς «Θείας Κομωδίας» τοῦ Δάντου Ἀλγκιέρη, μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν συνάδελφον κ. Κ. Καιροφύλαν. Ὁ μεταφραστὴς, βαθύτατα γνώστης τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας, ἀπέδωκε πιστότατα τὸ πρωτότυπον, ἐπλοῦτισε δὲ συνάμα τὸ βιβλίον με σημειώσεις καὶ ἐπεξηγήσεις χρησιμοπώτας διὰ τὴν κατανοήσιν τοῦ Δάντου.

Ἡ «Κυρία Χρυσάνθεμον» τοῦ Πιερ Λοτί. Ὁ συγγραφεὺς τῆς, με τὰς θαυμασίας περιγραφὰς του καὶ τὴν παρατηρητικότητά του μᾶς δίδει εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ πλήρη εἰκόνα τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ χώρα, ἡ καθημερινὴ ζωὴ τῶν Ἰαπόνων, αἱ ἑορταὶ των, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμά των, πρὸ πάντων δὲ οἱ ἑρωτες τῶν Ἰαπωνίδων καὶ αἱ θρησκευτικαὶ των ἑορταὶ καὶ τελεταὶ. Ὅλα αὐτὰ γραμμένα ἀπὸ τὸν μάγον συγγραφεῖ, συναρπάζουν τὸν ἀναγνώστην.

Αἱ «Τελευταῖαι Γυναικεῖαι Ἐπιστολαί» τοῦ Μαρσέλ Πρεβῶ. Εἶνε ἡ λεπτεπίλεπτος βαθεῖα ἀνάλυσις τοῦ γυναικεῖου χαρακτῆρος, ὅλα τὰ ἀπόρητα μυστικὰ τῆς γυναικεῖας καρδίας, ὅλη ἡ ψυχολογία τῆς, ὑπὸ τύπον ἐπιστολῶν, εἰς ἐνδιαφερούσας σελίδας τοῦ κρατοῦν ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀναγνώστου.

Γ. Βώκου, *Ζωγραφικὴ καὶ Γλυπτικὴ*. Εἰς τὸ βιβλίον αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς στηριζόμενος ἐπὶ τῶν νεωτέρων μελετῶν περὶ τῆς προόδου τῆς Ζωγραφικῆς καὶ Γλυπτικῆς ἐξετάζει ἐν ὀλίγοις ἀπὸ φιλοσοφικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἀπόψεως τὸ ζήτημα τῆς τέχνης. Τὸ ἔργον αὐτό, μὴ στεροῦμενον καὶ φιλολογικῆς ἀξίας, συνοπτιῶμεν οὐ μόνον εἰς τοὺς καλλιτέχνους, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα φιλολογοῦντα.

✱

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἐκδοτικῆς Ἑταιρείας τὰ «Ἔργα» ἐξεδόθη ἡ «*Ἐλένη τῆς Σπάρτης*», εἰς τέσσαρα μέρη, λυρικὴ τραγωδία τοῦ ἐσχάτου ἀποθανόντος μεγάλου Βέλγου ποιητοῦ Βερράρεν, κατὰ μετάφρασιν ἑμμετρον τοῦ κ. Κωστή Παλαμᾶ. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου ὑπάρχει καὶ σύντομον σημείωμα περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Βερράρεν, ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς Ἑταιρείας ἐξεδόθη καὶ ἡ «*Φλωρεντινὴ Τραγωδία*» τοῦ Ὄσκαρ Οὐάιλντ, καὶ ἐν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ περιφώνημα ἔργον τοῦ ἰδίου τὴν «*Ἁγίαν Ἐταίραν*» ἢ τὴν Διαμαντοσκαπασμένην, τὸ ὁποῖον ἐχάθη τὴν ἐποχὴν τοῦ Ὁυάιλντ εἶχεν ἀποφυλακισθῆ.

Ἡ μετάφρασις τοῦ κ. Ποριώτη ἀποδίδει πιστότατα τὸ Οὐάιλνδικὸν ἦθος, καὶ δίδει εἰς τὸν ἀναγνώστην τὴν ἀληθινὴν εἰκόνα τῶν ὑπερόχων στίχων τοῦ Ἀγγλοῦ ποιητοῦ.

✱

Ἐξακολουθοῦν αἱ κομψαὶ ἐκδόσεις τῆς «*Φιλολογικῆς Κυψέλης*». Ἐξεδόθησαν οἱ «*Ρωμαντικοὶ Ἔρωτες*» τοῦ Στεφάνου Κερβάλ ἀναγνωσκόμενοι μὴ πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ ὁ «*Ἐρημίτης*» τοῦ Γκν ντέ Μωπασσάν μετὰ ἐπτὰ ἄλλων διηγημάτων τοῦ αὐτοῦ συγγραφεῖος. Αἱ μεταφράσεις εἶνε ἐπιμελημέναι.

Υπὸ τῆς αὐτῆς Ἐκδοτικῆς Ἑταιρείας ἐξεδόθη «*Ἐπὶ τῆς ἀνατροπῆς τῶν παιδίων*» μελέτη λατρικὴ καὶ κοινωνιολογικὴ τοῦ Γερμανοῦ δόκτορος Βιλζ. Ἐρευνῶνται ὅλα τὰ δυσχερῆ ζητήματα τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἀτόμου καὶ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος.

✱

«*Πῶς ὁ Βασιλεὺς ἔσωσε καὶ σώζει τὴν Ἐλλάδα.*» Σύντομος ἱστορικὴ μελέτη τοῦ παν. ἀρχιμαγιστρου κ. Ε. Κωσταρίδου, ἥτις ἐξεδόθη καὶ εἰς λαϊκὴν ἐκδοσιν. Εἶνε ἀξιαναγνώστος, δίδεται δ' ἀφορμὴ νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ πολιτεία τοῦ Βασιλέως ἐν ὄλῳ τῷ ἠθικῷ μεγαλείῳ τῆς.

✱

«*Ἡ ἱστορία τῆς 18 Νοεμβρίου*», ὑπὸ Κ. Χαρακτίδου, δημοσιογράφου. Ἐκδοσις «Ἐλευθέρου Λό-